

Протокол

№

гр. София, 18.01.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 18.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11453** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 11,05 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Т. Т. А. – редовно призован, явява се лично.

В залата се явява А. С. Б., която ще превежда от руски език.

СЪДЪТ

НАЗНАЧАВА А. С. Б. за преводач на жалбоподателя Т. Т. А. от руски език.

ПРЕДУПРЕЖДАВА преводача за наказателната отговорност по чл. 291 от ГПК за даване на неверен превод.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Разбирам превода.

ОТВЕТНИКЪТ РЕШАВАЩ ОРГАН ПРИ ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МС А. М. – редовно призован, представлява се от Г-Н С. Б. – директор на Дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ в ДАБ при МС, с пълномощно от днес и с приложено удостоверение за юридическа правоспособност.

СГП – редовно призована, не се представлява.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Поддържам жалбата.
Г-Н С. Б.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:
ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 84, ал. 1, във връзка с чл. 67, т. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Т. Т. А., гражданин на Руската Федерация срещу Решение № 13726/23.11.2022 г. на Решаващ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 67в, т. 1 от ЗУБ е разрешено прехвърлянето на оспорвания в Кралство Испания.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Запознат съм с административната преписка. Считаю, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Искам да обърна внимание, че на стр. 72 от делото е представено мое заявление, чрез бургаската полиция. Към същото съм приложил документи, включително и нотариален акт за притежание на недвижима собственост в Република България. Ответникът е бил запознат с това обстоятелство и е знаел, че прехвърлянето ми в Испания ще усложни моето положение. Няма да соча други писмени доказателства.

Г-Н С. Б.: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Моите доводи са изложени в жалбата ми. Искам да обърна внимание на съда на следното, че когато започна производството по молбата ми за международна закрила на 14.10.2022 г., Република България вече е станала компетентна страна или орган, съгласно чл. 17, част I от Регламент № 604/2013 г. на Европейския съюз, т.е. производството тук в Република България се е случило законно и не е имало необходимост да се търси компетентност от друга

държава. След това административният орган започна да търси друга компетентна държава, но това не е било задължително, а право и това право е трябвало да бъде използвано при условие, че това ще доведе до събиране на семейство по хуманитарни основания и т.н. всичко, което е изброено в чл. 17, част II от Регламента, никакви основания за мен в Кралство Испания няма. Точно към този момент административният орган добре е знаел, че ще влоши моето състояние изпращайки ме, изселвайки ме от моя дом в Слънчев Бряг в хостел за бежанци в Испания. Идните много години напред аз няма да мога да се върна в моето недвижимо имущество. Освен това не съм давал писмено съгласие да бъда търсен от друга компетентна страна или държава. Не съм подавал молба за предоставяне на международна закрила в Испания – никога, първата ми молба е в България. Въз основа на всичко гореизброено смятам, че това решение е незаконосъобразно и Ви моля да го отмените. Само, ако ми позволите обръщам внимание на съда – Регламент 604, чл. 17 се нарича дискреционни клаузи, което означава основание да бъде разглеждана в страната. И там се казва, че без значение всичко, изброено в чл. 12 така, както твърди насрещната страна всяка държава-членка може да вземе решение и да стане компетентна държава да разгледа молбата за международна закрила и която е взела решение да разгледа молба, съгласно настоящия параграф става компетентна държава. А в т. 2 отново на чл. 17 са изброени основанията и пише, че държавата може да търси друга компетентна държава, но с цел и се казва изрично „С цел да бъдат събрани заедно други близки от хуманитарните подбуди“, изброени са членовете и се изисква изрично моето писмено съгласие, а аз такова не съм дал. Изпращайки ме в Испания се нарушава Конвенцията за статута на бежанците или Женевската Конвенция от 1951 г., чл. 32 – „експулсиране“, което ясно говори, че договарящите страни се задължават да не експулсират бежанец, законно пребиваващ на тяхна територия, освен по съображения за национална сигурност или опазване на обществения ред. Изпълнението или прилагането на решението на насрещната страна ще доведе именно до нарушаване на тази Конвенция.

Г-Н С. Б.: Обжалваното решение е издадено в пълно съответствие с разпоредбите на националния материален закон и първичното право на Европейския съюз, с приемане на Регламент № 604/2013 г. – така нареченият Регламент Д. III. Основанието, за което Кралство Испания е поела отговорност за разглеждане на молбата за международна закрила на гражданина на Руската Федерация е това, че той заслужава валидна виза, издадена от Испания. Доводът, наведен от чужденеца за приложението на чл. 17 от Регламент Д. III следва да бъде отхвърлен от съда, защото в чл. 17 се казва: „дискреционни клаузи“, а именно всяка държава-членка има право по своя собствена преценка да прецени, дали да приложи тази клауза, или не. Предвид факта, че гражданинът на Руската Федерация има издадена валидна виза за Испания – това правно основание следва да бъде приложено с приоритет пред чл. 17.

На второ място: Покупката на недвижим имот няма абсолютно никаква връзка с приложението на първичното право на Европейския съюз, а именно Регламент № 604/2013 г. и прехвърлянето на чужденеца в Испания по никакъв начин няма да застраши неговите права и законни интереси, за това моля съдът да остави обжалваното решение в сила.

Съобразявайки участието на преводача А. Б., СЪДЪТ намира, че на същия следва ДА БЪДЕ ИЗПЛАТЕНО възнаграждение в размер на 60 лв. от бюджета на АССГ, за което

се издаде РКО.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,23 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: